Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

abstineant. quā quod supī dixi. ut uidelicet sanu uo
latilia tantū. egrou ū tā uolatilia quā q̄drupedia cō
medant. or. Vt uideo carnalis es. & uideo hunc quoq; lo
cum quēadm̄ supiorē carnalē & puerilē exponis. Lex
autē p̄ benedictū data & scā & bona ē legitime p̄ eā curren
tib; & spālē eā intelligentib;. Verū ado tandē insipida &
apis cas ut meacinate p̄ carnalē ñ intelligentiū eā quo
rundā monachō. obseruantia. ut ea dixerim facta ē uapi
da ut ñ aqua legis inuinū id ē inspālē trat intellectū. e
uanescat usq; addē fecū. v. Quia q̄ carnalis ego ut dicis.
loca illa regle de quib; sermo ē intelligo carnalē tui ert
officii ut exponas ea spālē. or. Vis audire autem̄. v. Volo. or. Ho
ra q̄ qua benedict non tantū dicit a carnib; omnes abstineant.
s; addidit more solito. quia uidelicet more erat antiquis
simō. & p̄batissimō. monachō. a carnib; abstine: ñ m̄ q̄drupe
dū s; eā uolatilū. excepta infirmitatis necessitudine. Por
ro ut docet ecclīastica hystoria hanc abstinentiā genera
lē hī inēsuetudine habuerē. qui inpmitiua ecclia auc
tores monachice p̄fessionis nomine: exemplo. & iubo p̄fui
serunt. Ab hac q̄ patria nobilitate: quia benedictus ex se
quipeda mirabilis filios suos de genere nolebat. a car
nib; more solito oēs abstine p̄cipiebat. Ita ipē ñ dixē spe
cialē abbis tabbis. s; generali noīe a carnib; oēs abstineat.
ut ñ solū uolatilū. s; q̄drupedū esū pari m̄ sibi ēē ut
dictū inde ēmunatione quā in more solito fixit monac
hi q̄; ñ ābigant. Nam salua lege infirmitatis. indigen
tie & necessitatis. antiq̄ patres nri ñ sacule inuenuntur
in scripturis autentics quā libē carnē s̄ indulsisse: q̄s
tā usu q̄ auctoritate ē notissimū tā a uolatilib; q̄m q̄dru
pedib; se continuisse. Nam cū cassiodor dicat. dulcio
res carnes ēē in uolatilib; q̄ q̄drupedib; que ratio ēēt